

opfyldt ved at ændre en paragraf i grundloven. De kan blive opfyldt ved at føre en fornuftig politik, og derfor er svaret sådan set: Der er ikke noget i den nuværende grundlov, som spærrer for, at det danske folkestyre kan udvikle sig. Det har udviklet sig siden 1953, og jeg synes, grundloven stadig er en god og rummelig ramme for udviklingen af det danske folkestyre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ja, men det er jo bl.a., fordi domstolene i nogle tilfælde har accepteret en praksis, som er i strid med de ord, der står i grundloven, fordi de ikke passer til virkeligheden i dag, og derfor kunne det være en fordel, at vi fik en grundlov, der passer til virkeligheden.

Et stort problem handler om EU og hele internationaliseringen, hvor vi jo senest har set, at EF-Domstolen har afsagt en dom om, at Danmark i et konkret tilfælde har afgivet langt mere suverænitæt, end regeringen, Folketinget og befolkningen troede, da der blev sagt ja ved en folkeafstemning. Grundloven taler kun om, at vi kan afgive suverænitæt i nærmere bestemt omfang, og derfor er der ikke nogen bestemmelse om, hvad man gør, når en domstol konstaterer, at suverænitæten er afgivet i langt større omfang, end man egentlig troede fra både regeringens, Folketingets og befolkningens side.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål, fru Line Barfod rejser her, er jo ikke et, som kan løses ved en ændring af den danske grundlov. Fru Line Barfod rejser spørgsmålet vedrørende suverænitetsafgivelse, hr. Niels Helveg Petersen har gjort det ved forskellige lejligheder, men med totalt modsat fortegn, og det viser jo netop, hvor vidt synspunkterne spænder, og hvor svært det er at få skabt bare nogenlunde enighed om, hvor problemerne egentlig er, og i hvilken retning man skal gå for at løse dem.

Jeg må stadig sige, at jeg ikke synes, vi har ret store problemer med at få vores folkestyre til at fungere, og det er derfor, jeg ikke ser noget iøjnefaldende behov, som kan begrunde, at vi iværksætter en så omfattende proces, som en ændring af grundloven er.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til statsministeren. Så går vi til ordførerrækken, og jeg minder om, at der er en taletid på op til 10 minutter.

Første ordfører er Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kunne jeg jo drille med at sige, at hr. Svend Auken og hr. Niels Helveg Petersen jo har sørget for, at vi diskuterede grundlovens § 2 rigeligt under den foregående sag, så der ikke er mere at tilføje. Men det ligger jo ikke til mig at opføre mig på den måde, så jeg skal her gøre rede for Venstres opfattelse af det foreliggende forslag, hvis indhold statsministeren har gjort rede for.

Vi er af flere grunde imod forslaget, både hvad angår fremgangsmåden, og hvad angår indholdet. Det, man lægger op til med denne ændring, er jo, at vi skal ændre én bestemmelse i grundloven ad gangen, og jeg forstår konstruktionen på den måde, at vi skal indgå aftale om, at vi er enige om kun at ændre den pågældende bestemmelse. Det er i sig selv en form, som vi Venstre stiller os meget skeptiske over for.

Vi kan ikke binde Folketinget på den måde. Ethvert enkeltmedlem kan jo til enhver tid naturligtvis stille et ændringsforslag, og dertil kommer, at det rent lovteknisk overhovedet ikke er til at se på forhånd, om en ændring af § 2 vil nødvendiggøre ændringer i andre bestemmelser, for at forslaget overhovedet kan få mening. Det er den første indvending.

Angående det mere lovtekniske kan man sige, at mens tronfølgeforslaget lovteknisk set er utrolig enkelt, kan man ikke sige det samme om dette forslag, der tilsyneladende gør fuldstændig op med styreforment. Derfor mener vi ikke, at man kan fremsætte og i hvert fald slet ikke færdigbehandle det uden et forudgående udredningsarbejde af den ene eller den anden art. Vi siger ikke, at der behøver at nedsættes en kommission, men det kræver i hvert fald et nærmere generelt arbejde, uanset hvor fremragende forslaget end måtte være.

Men dette forslag er ikke engang særlig fremragende, for det er simpelt hen ikke til at vide, hvad det er, man vil med det. Man har meget imod, at regeringsformen er indskrænket-monarkisk, men jeg forstår, at regeringsformen nu skal være uindskrænket-monarkisk. Det er jo det, der står i den nye bestemmelse, det er i sig selv utrolig interessant, og vi venter selvfølgelig med spænding på at få afsløret, hvad meningen